

Klub přátel Člověka v tísní v roce 2008

Statisíce lidí žijí v uprchlických táborech.

Nejhůře jsou na tom v uprchlických táborech děti.

Nebýt války, mohlo by být Kongo krásným místem pro život.

Vážení přátelé,

díky členům Klubu přátel jsme byli schopni v roce 2008 pomoci mnoha lidem v tísní. Pravidelné příspěvky našich členů pomáhaly zachraňovat životy a přinášet lepší budoucnost.

Díky Klubu přátel pomáháme v Kongu

Na východě Demokratické republiky Kongo probíhá jedna z největších humanitárních katastrof na světě. Kvůli dlouhodobé válce muselo své domovy opustit přes milion lidí. Dvě stě tisíc žen a dětí bylo znásilněno.

Již od května na místě pracuje naše koordinátorka Markéta Kutilová, která z prostředků Klubu pomáhá znásilněným ženám. Ty jsou často zcela nepochopitelně zavrženy vlastní rodinou a i s dětmi vyhnány z domu. Na pomoc ženám jsme prozatím použili půl milionu korun.

Zatím se nám s vaší podporou podařilo vybavit ženské oddělení nemocnice v Bunyakiri postelemi a doručit zásilku léků. Postavili jsme také 21 jednoduchých domků a předali je ženám, které do té doby žily v provizorních zemljankách. Vybrali jsme jen ženy, které mají nejméně čtyři děti.

Aby se uživily, otevřeli jsme i malou výrobu mýdla z palmového oleje, kde pracuje deset žen. Dalších šestnáct získalo práci v nově otevřené dílně, ve které šijí školní uniformy.

Na konci roku jsme i díky Vaším příspěvkům zahájili přípravu rozsáhlé pomoci v uprchlických táborech v oblasti Hombo, kde se šíří epidemie cholery. Soustředíme se především na okamžitou humanitární pomoc a vybudování zdrojů pitné vody a jednoduchých latrín. V roce 2009 chceme na pomoc lidem v Kongu použít další tři miliony korun. Bez příspěvků jednotlivých členů Klubu přátel by taková pomoc nebyla možná.

Faraja s dětmi stojí před domkem, který jsme postavili z peněz Klubu přátel. Ještě v únoru žila v malé chýši a spolu se čtyřmi dětmi se živila morčaty. Faraju totiž tehdy vyhodil manžel z jejich domu. Byla znásilněná. „Když jsem jednou byla na poli a okopávala maniok, unesli mě i s mojí dcerou Hutuové ze Rwandy. Půl roku mě drželi v zajetí a znásilňovali,“ vzpomíná. Z bezvýchodné situace ji vysvobodila až pomoc z Čech. Díky Klubu přátel dostala vlastní domek a pracuje ve výrobě mýdla. „Jsem šťastná, hlavně proto, že moje děti mají kde bydlet a můžu dokonce vydělat trochu peněz,“ říká Faraja.

Od jara 2008 pomáháme také lidem v cyklonem zpustošené **Barmě**. Bouře ve zcela zničených vesnicích zanechala téměř 2,5 milionu lidí bez potravin a pitné vody. V prvních týdnech po katastrofě jsme díky financím z Klubu přátel a sbírce SOS Barma pomohli lidem ve 122 vesnicích. Celkem jsme rozdali 120 tun potravin, oblečení pro 9 000 lidí, 1 720 příkrývek, 8 000 metrů plachet na provizorní přístřešky, léky a tablety na vyčištění 3 milionů litrů vody.

Na jaře 2008 zasáhlo **Etiopii** katastrofální sucho. Lidé museli pít špinavou vodu z řek a kaluží. Následkem toho se rychle rozšířila průjemová onemocnění a podvýživa, které zejména u dětí mohly skončit i smrtí. Proto jsme podpořili čtyři místní zdravotní centra chybějícími léky. Zároveň jsme pomohli vybavit provizorní stanice, ve kterých získalo pomoc několik tisíc podvyživených dětí.

V průběhu léta jsme pomohli i obětem války v **Gruzii**. Uprchlíkům jsme nakoupili především jídlo a další nejnnutnější potřeby. Vybraným dětem poskytujeme psychologickou pomoc. V suchem postiženém **Afgánistánu** jsme zaměstnali stovky lidí. Díky tomu mohli farmáři místo špatné sklizně užít své rodiny prací na stavbě prašných cest a mostků. Po brutálním potlačení demonstrací v **Tibetu** jsme přímo na místě nakoupili zdravotnický materiál, který mohli použít odvážní lékaři poskytující první pomoc lidem skrývajícím se v klášterech.

Dary našich členů také dlouhodobě pomáhají lidem pronásledovaným totalitními režimy na **Kubě**, v **Barmě** a v **Bělorusku**. Na Kubě například pomáháme nejen rodinám politických vězňů a vězňům samotným (v podobě léků, purifikačních tablet na vodu, vitamínů), ale zároveň i nezávislým novinářům a občanským aktivistům.

Doufáme, že s Vaším příspěvím pomůžeme zachránit další životy obyvatel Konga a jiných zemí a přineseme jim naději na lepší budoucnost.

S úctou,

Šimon Pánek

ředitel společnosti Člověk v tísni

Dvanáctiletý Sirmaga Jamal dorazil k 254 metrů hluboké studni. Tato studna, vybudovaná společností Člověk v tísni, se během dlouhého období sucha stala jediným zdrojem pitné vody pro celou oblast. Denně k ní přišlo načerpat vodu až 600 lidí.

Stovky afghánských farmářů získaly práci. Vinou sucha by je jejich pole již neuzivila.

V Barmě jsme po cyklonu rozdali 8 000 metrů plachet na výstavbu provizorních přístřešků.

Gruzie: Psycholog s dítětem během artterapie.